

лѣкарь или пжтующия комисарь, било къмъ Кралския консулъ или покровителното Кралско учрѣждение.

Ако емигранта е въ Италия и не е станало още тръгването — той се обръща било къмъ окръжния управител, било къмъ емиграционния инспекторъ или къмъ емиграционния комитетъ на мѣстото гдѣто е сключилъ транспортния контрактъ.

За живущитѣ вънъ отъ Италия, молбата се отправя вжтрѣ въ 6 мѣсеца отъ пристигането въ пристанището по мѣстоназначение или въ друго пристанище, когато емигранта не е можалъ да пристигне въ първото, а за живущитѣ въ Кралството — вжтрѣ въ три мѣсеца отъ обявената въ транспортния билетъ дата за тръгване.

Ако пъкъ емигранта е билъ принуденъ да се върне въ Италия безъ да е можалъ да съобщи рекламациитѣ си на Кралския консулъ или на покровителнитѣ учрѣждения, срока за молбата тече отъ деня на дебаркирането му въ Италия.

На всѣки случай, емигранта трѣбва да разполага съ доказателства за сторенитѣ срѣщу него щети и злоупотрѣбления, защото, иначе, рекламациитѣ му се отхвърлятъ като неоснователни. По възможность, трѣбва да се посочатъ и засвидѣтелствуванията на нѣкои власти, турени начело на емиграционното покровителство.

Емигранта винаги може да се справи съ закона и правилника върху емиграцията. Отпечатъци отъ тѣхъ се намиратъ при емиграционнитѣ общински комитети, а сжщо и въ параходитѣ.